

Hof van Beroep te Brussel žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Je zákon ze dne 14. července 1994 o financování veterinárních vyšetření slučitelný s právem Společenství? Mají se veterinární poplatky stanovené v uvedeném zákoně považovat za nedovolené omezení obchodu v rámci Společenství a za zakázaný poplatek s rovnocenným účinkem jako clo a/nebo za opatření s rovnocenným účinkem jako množstevní omezení a tím za opatření podpory, které mělo být oznámeno Komisi?

Opravný prostředek podaný 28. května 2005 proti rozsudku vydanému dne 16. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-112/03, L'Oréal SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) byl Revlon Suisse SA

(Věc C-235/05 P)

(2005/C 205/13)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 28. května 2005 opravný prostředek podaný L'Oréal SA, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupenou Xavierem Buffetem Delmasem d'Autane, proti rozsudku vydanému dne 16. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-112/03⁽¹⁾, L'Oréal SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení u odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) byl Revlon Suisse SA

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

a) zrušil rozsudek Soudu ze dne 16. března 2005 ve věci T-112/03 v plném rozsahu a zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. ledna 2003 v odvolací věci R 0396/2001-4 týkající se námitkového řízení B 215048 (příhláška č. 1011576);

b) uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel tvrdí, že Soud porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94⁽²⁾ a nevyvodil právní závěry ze svých vlastních

zjištění, když odmítl přihlídnout k slabé povaze dřívější ochranné známky (jako je FLEX) při posuzování stupně podobnosti této známky a kombinované známky (jako je FLEXI AIR), v níž byla tato ochranná známka reprodukována.

Má se za to, že podobnost či nepodobnost označení není abstraktní, ale konkrétní (tj. ve světle vnímání takových označení relevantní veřejností). Tudíž pokud byla označení správně porovnána v konkrétní rovině, bylo by logickým závěrem přikládat menší význam označením s rozlišovací způsobilostí nebo dřívějším ochranným známkám s nízkou rozlišovací způsobilostí.

Navrhovatel má rovněž za to, že Soud porušil články 36 a 53 statutu Soudního dvora, jelikož napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno. Navrhovatel tvrdí, že Soud porušil svou povinnost uvést odůvodnění tím, že v bodě 82 pouze uvedl, že „nízká rozlišovací způsobilost dřívější ochranné známky není zpochybňována“, aniž by učinil nějaký závěr ohledně nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 132, 28.05.2005, s. 25.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunal Supremo (Španělsko) ze dne 13. dubna 2005 ve věci ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. a Administración del Estado proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC)

(Věc C-238/05)

(2005/C 205/14)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunal Supremo (Španělsko) ze dne 13. dubna 2005, ve věci ASNEF-EQUIFAX, Servicios de Información sobre Solvencia y Crédito, S.L. a Administración del Estado proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (AUSBANC), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 30. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal Supremo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- A) Umožňuje výklad čl. 81 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství považovat za slučitelné se společným trhem dohody mezi finančními institucemi o výměně informací o solventnosti a neplnění závazků jejich klientů, jestliže tyto dohody ovlivňují finanční politiky Unie a společný úvěrový trh a jejich výsledkem je omezení hospodářské soutěže v odvětví finančních a úvěrových institucí?
- B) Umožňuje výklad čl. 81 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství členskému státu povolit, prostřednictvím orgánů pro ochranu hospodářské soutěže, dohody mezi finančními institucemi o výměně informací o jejich klientech prostřednictvím zřízení informačního registru o úvěrech, jestliže má zřízení takového registru prospěšné účinky pro spotřebitele a uživatele těchto finančních služeb?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch ze dne 31. května 2005 ve věci G. M. van de Coevering proti Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

(Věc C-242/05)

(2005/C 205/15)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Gerechtshof te 's-Hertogenbosch ze dne 31. května 2005 ve věci G. M. van de Coevering proti Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Gerechtshof te 's-Hertogenbosch žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Brání právo Společenství, zvláště svoboda volného pohybu služeb ve smyslu článků 49 a 55 ES tomu, aby Nizozemsko vymáhalo na základě čl. 1 odst. 5 zákona BPM⁽¹⁾ daň z osobních automobilů a motocyklů od fyzické osoby s bydlištěm v Nizozemsku – která si v jiném členském státě najímá na základě smlouvy s pronajímatelem osobní automobil, přičemž tento osobní automobil není registrován v registru vedeném na základě zákona o provozu na pozemních komunikacích z roku 1994, a za který nebyla na základě čl. 1 odst. 2

zákona BPM zaplacená daň, které podléhají osobní automobily a motocykly, na začátku používání pozemních komunikací tímto automobilem v Nizozemsku ve smyslu zákona o provozu na pozemních komunikacích z roku 1994 – přičemž částka daně je dlužná v plné výši, a sice nezávisle na délce trvání nájmu a nezávisle na délce používání pozemních komunikací v Nizozemsku, a přičemž výše uvedená fyzická osoba nemá žádný nárok na osvobození od této daně ani žádný nárok na její náhradu?

(¹) Zákon o dani z osobních automobilů a motocyklů z roku 1992.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bayerischer Verwaltungsgerichtshof ze dne 19. dubna 2005 ve věci Bund Naturschutz in Bayern e. V. a další proti Freistaat Bayern

(Věc C-244/05)

(2005/C 205/16)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bayerischer Verwaltungsgerichtshof ze dne 19. dubna 2005 ve věci Bund Naturschutz in Bayern e. V. a další proti Freistaat Bayern, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. června 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Jaký ochranný režim vyžaduje čl. 3 odst. 1 směrnice 92/43/EHS⁽¹⁾, ve spojení s šestým bodem odůvodnění této směrnice při zohlednění zákazu přijímání opatření podle čl. 10 druhého pododstavce Smlouvy o ES (Smlouva o založení Evropského společenství ze dne 25. března 1957, naposledy změněna Přístupovou smlouvou EU z roku 2003 ze dne 16. dubna 2003), v návaznosti na rozsudek Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 – C-117/03 – pro lokality, zejména lokality s prioritními typy přírodních stanovišť nebo s prioritními druhy, vhodné jako lokality významné pro Společenství předtím, nežli jsou Komisí Evropských společenství zapsány na Seznam lokalit významných pro Společenství postupem podle článku 21 směrnice?